

РИТАМ ШКОЛЕ

Часопис Основне школе "Свети Сава" Велика Плана

БРОЈ 1 ЈАНУАР 2016.

тема броја:

**ЖИВОТ
ШКОЛЕ**

УВОДНА РЕЧ

Искрена жеља да нешто остваримо јача је од многих препрека, а уколико се својски посветимо остварењу, велика је вероватноћа да ћемо то и постићи. Пошто је у људској природи да свако за себе увек хоће више и боље, лако ћемо установити шта нам недостаје, шта још тачно желимо да постигнемо и да добијемо.

Ученици и наставници наше школе потрудили су се да осмисле и припреме школски часопис, који ће, сасвим сигурно, бити огледало наше школе. Да часопис изгледа баш овако заслужни су песници, новинари који су осмислили приче, песме, разне текстове и слике. Ученици имају прилику да искажу своју креативност.

У листу ће бити забележене најважније активности школе у образовно-васпитном раду. Биће афирмисане позитивне вредности у стваралачком духу.

У овом првом броју настојали смо да вам понудимо разноврсне садржаје.

Драга децо, позивамо вас на сарадњу да и ви наставите са креирањем часописа и својим сугестијама помогнете да наш школски часопис буде још квалитетнији. Сигурни смо да ће бар нека страна нашег часописа привући вашу пажњу.

Марија Савић, директорка школе

ГЛАС РЕДАКЦИЈЕ

С поносом можемо рећи да је овај часопис производ удруженог рада наставника и ученика и да на тај начин заиста представља пулс, ритам живота наше школе.

Уверени смо да је овај број почетак једне дуге традиције у којој ћемо се радовати сваком поновном сусрету. Захваљујемо свим ученицима и колегама који су нам помогли у раду и тиме обогатили његов садржај.

До читања, срдчан поздрав

Ваша редакција: Наташа Арсић, Сузана Којадиновић и Саша Петров

ДИГИТАЛНИ ЧАС

Час хемије у одељењу VII-1 освојио је трећу награду на конкурс у „Дигитални час“

У циљу модернизације наставе у нашој школи, крајем новембра је одржан огледни час хемије у седмом разреду, који је укључивао програмирано учење уз коришћење информационо-комуникационих технологија (Интернета, рачунара и мобилних телефона). Обрађена је наставна јединица „Грађа атома“, а ученици су индивидуално, у складу са својим претходним знањима и могућностима напредовали кроз интерактивни програм. Циљ овог часа је био да се кроз модерне технологије, које су ученицима блиске, наставни садржај обради на један нов начин, а ученици активније укључе у наставу. Неколико ученика је на часу користило мобилне телефоне, али овог пута је то било планирано, корисно, ново и занимљиво.

Ученици VII-1, где је одржан први овакав час, прихватили су учење на овај начин као игру и били су веома заинтересовани за рад. Своје напредовање су могли да прате у реалном времену и на интересантан начин у оквиру саме апликације. Након обраде наставне јединице „Грађа атома“, у другом делу часа, ученици су тестирали своја претходно усвојена знања кроз квиз са питањима у вези са обрађеном наставном јединицом.

Апликација коришћена на овом часу је ауторско дело наставника, креирана је коришћењем модерних веб технологија и посебно је била прилагођена потребама овог часа.

Час је снимљен и рад на тему „Коришћење линеарног програмираног учења у настави хемије“ освојио је трећу награду на овогодишњем конкурс у „Дигитални час“.

ЗАЈЕДНО СМО ЈАЧИ

Пред почетак нове школске године организовано је сређивање школског дворишта и школских просторија

Учитељи и наставници наше школе су и ову школску годину почели заједничким радом у виду сређивања школског дворишта. У организацији управе школе, запослени су се одазвали позиву и очистили главне прилазе школи. Уз помоћ Градског зеленила, посечена су и стара стабла, скупљено и почишћено смеће. Ово није прва година да се запослени наше школе удружују на овај начин, а надамо се да ће овај обичај прерасти у традицију.

ПРИРЕДБА ЗА ПРИЈЕМ ПРВАКА

И ове године одржана је приредба у част пријема нове генерације првака

Првог дана септембра у Дому културе у Великој Плани, одржана је приредба под слоганом „ Добро дошли, прваци!“.

У припремању приредбе учествовали су ученици нижих разреда у оквиру рецитаторске, драмске и ритмичке секције. Чланови рецитаторске секције коју су водиле учитељице Љиљана Ковачевић и Виолета Тодоровић, поздравили су прваке, након чега су се гостима представили рецитацијама. Драмска секција на челу са учитељицом Биљаном Живановић припремила је драмски део „Седам Снежана и патуљак“, док су се чланови ритмичке секције које су припремале Тамара Арсић и Драгана Донић представили плесном тачком. Гости су уживали и у интерпретацијама које је извео хор млађих разреда који су припремале Милена Живановић и Бојана Станојловић.

Директорка школе Марија Савић отворила је приредбу поздравним говором након чега су присутни уживали у програму.

На крају приредбе, учитељице првог разреда Виолета Петровић, Славица Милетић, Радица Лекић и Јасмина Ивановић представиле су се родитељима и ученицима и најавиле прозивку првака по редоследу одељења. Након завршетка програма, малишани су кренули на свој први час.

Славица Милетић, професор разредне наставе

ОЛИМПИЈСКИ ЧАС

Олимпијске игре кроз причу и забаву и дружење са Ањом Цревар

Петог новембра у биоскопу одржан је Олимпијски час, који је обезбедио Олимпијски комитет Србије. Догађају су присуствовали ученици нижих и виших разреда који су имали прилику да кроз дружење, забаву и причу науче нешто више о Олимпијским играма и њиховим вредностима а то су: фер-плеј, поштовање, изузетност и јединство тела и ума. Такође су стекли знање о историји Олимпијских игара, симбола и спортова. Специјални гост Олимпијског часа била је пливачица Ања Цревар која је са петнаест година обезбедила учешће на Олимпијским играма у Рију 2016. године. Она је вршњацима причала о искуствима са претходних такмичења, као и мотивацијама које су је подстицале да оствари свој циљ. "Желим да се захвалим Општини Велика Плана на добродошлицу и Олимпијском комитету Србије који ми је пружио прилику да будем део догађаја. Драго ми је што сам део овог Олимпијског часа и што могу да попричам са другарима из овог места о свему ономе што пружа спорт", рекла је Ања Цревар. Ученици су

били захвални на пруженој прилици да сазнају нешто више о Олимпијским играма.

Ана Јовановић VIII/4

ПОДРШКА ПОРОДИЦИ- -НАЈБОЉА ПОДРШКА ДЕЦИ

Обележавање дечје недеље у разредној настави

Дечја недеља под мотом „Подршка породици - најбоља подршка деци“ трајала је од 5. до 11.октобра, а циљ ове акције је био скретање пажње јавности на децу и младе, на дете као носиоца права, на потребе деце у породици, друштву и локалној заједници, на њихово право да одрасту у што бољим условима, на једнаке шансе за развој и остваривање потенцијала. У оквиру ове манифестације реализоване су разне друштвене, техничке, хуманитарне и културне активности.

У сарадњи са Црвеним крстом Велика Плана, 3. октобра је реализована рекреативно-хуманитарна активност „Трка за срећније детињство“ под мотом „Имамо циљ - дођи на старт“. Трка је почела у 11 часова испред Дома омладине у пратњи дежурних учитеља и активиста Црвеног крста. У овој акцији продато је 184 стартна броја по цени од 50 динара. Сви учесници су били победници хуманисти јер су на овај начин помогли угроженим категоријама. У Дому омладине је након трке организована и краћа аниматорска представа за све учеснике који су награђени соковима.

Наредних дана је у школи организована још једна хуманитарна акција, под мотом „Помозимо другима“, у виду сакупљања школског прибора који је подељен социјално угроженој деци.

Такође је реализована и акција „Размењујемо и поклањамо књиге“ у којој су ученици међусобно разменили и поклонили једни другима прочитану књигу са написаном посветом. Циљ је био да се развија код ученика жеља за читањем, као и дружење и показивање пажње.

У четвртак 8. октобра, ученици првог разреда су се својим вршњацима представили песмом, причом и игром на веома занимљив и весео начин под називом „Покажи шта знаш“.

Последњег дана одржан је Јесењи маскенбал. Ученици нижих разреда су заједно са својим родитељима направили веома занимљиве и креативне маске. После окупљања у холу школе, колона маскираних ђака заједно са учитељима прошетала је улицама Велике Плана како би се представила својим суграђанима и промовисала дечја права. Свако одељење је носило по један транспарент са написаним дечјим правом. Плицајци су обезбеђивали колону. Ова акција је и медијски праћена од стране локалних ТВ станица. Овом манифестацијом су завршене активности поводом Дечје недеље.

Славица Милетић, професор разредне наставе

ЗАЈЕДНО ГРАДИМО УСПОМЕНЕ

Екскурзија осмака из угла осмака

Најлепше успомене ђаци носе из основних школа. Иако сваког дана пролазимо кроз различите ситуације и догодовштине, незаборавне и најлепше догађаје, ипак, бележимо на екскурзијама. Ниједна није тако посебна, ни тако чаробна, и ниједна нас не зближи тако, као последња екскурзија. То је једно од најчаробнијих путовања са вашом другом породицом.

Стојимо испред школе, поређани у врсту, ненаспавани, али пуни енергије, жељно ишчекујући да наш "авион" слети па да кренемо у тродневну авантуру по Војводини. Поздрављамо се брзо са родбином која је дошла да нас испрати и улазимо у аутобус. Наравно, ту је пало и пар пољубаца и поздрава кроз прозор, упућених нашим родитељима, браћи и сестрама.

Први дан прошао је боље него што смо очекивали. Забавили смо се уз музику, игрице, ћаскали смо, али, такође, научили смо и видели нешто ново.

Наша прва дестинација је био мали град - Сремски Карловци. Обишли смо познату Карловачку гимназију, Патријаршијски двор и мало разгледали центар тог градића, чули разне приче о историји Карловаца, као и о чесми Четири лава. Могу вам само рећи да је то један од лепших градова које сам икада видела у животу, иако је веома мали. Видевши лепоту тог града, задовољно смо кренули даље. Следећа станица била је Фрушка гора, Стражилово. Очекивали смо брдашце, које ћемо прећи олако, али... сачекало нас је стрмо, високо и клизаво брдо. Трудећи се да пређемо и ову препреку, не само да смо се уморили, већ смо се и испрљали, и то добро испрљали. Горе нас је сачекао прелеп поглед са висине, као и нова прича о Бранку Радичевићу, где смо видели и његов гроб. Када смо кренули назад, схватили смо да није био толики проблем да се попнемо, већ је био већи да се спустимо, јер је било јако клизаво и стрмо. Али уз пар котрљања и падова, успели смо да сиђемо.

Једва смо чекали да стигнемо у хотел, али било је потребно да обиђемо још једно место - Петроварадинску тврђаву. И верујте, иако смо били уморни, то је било једно од најлепших места у Србији. Прошетали смо тврђавом и видели чувени петроварадински часовник. Уморни, али задовољни данашњим обиласком, кренули смо до хотела. Првог дана смо одсели у хотелу Нови Сад, који носи име овог града. Пошто смо се одморили и јели, напослетку је дошло време за најбољи део екскурзије - вечерњу журку. Уз добру атмосферу и домаћу музику, направили смо одличну забаву, где смо играли и веселили се до поноћи. Одлучили смо да сви заједно сачекамо јутро и будемо будни целе ноћи.

Ујутру смо доручковали у хотелу и онда наставили обилазак Новог Сада. Обишли смо зграду Матице српске, затим Природњачки музеј, и онда имали мало времена да сами разгледамо предиван град и купимо покоји сувенир. После тога посетили смо кућу Јована Јовановића Змаја, нашег познатог песника. Пошто смо обишли Змајеву кућу, кренули смо ка следећем одредишту - Суботици.

Одсели смо у хотелу Патрија, и онда добили мало слободног времена да се прошећамо градом. Следеће што нам је остало је било да вечерамо, одморимо се и онда припремимо за журку. Мислим да је за све нас то био најбољи део екскурзије, јер су журке пружале највише забаве. У том хотелу упознали смо и нове другаре, а пробудиле су се и неке нове симпатије, као и на свакој екскурзији. Нисмо били одушевљени журком као претходне ноћи, али успели смо да се забавимо и поново сачекамо јутро заједно.

Трећег дана обилазили смо Палић. Прво што смо посетили био је огроман зоолошки врт, где смо морали да пратимо знакове да се не бисмо изгубили, што је већина и урадила, сем нас који смо се вртели укруг све време, јер смо мислили да смо паметнији од осталих. Затим смо добили још доста времена за нове фотографије и нове успомене на Палићком језеру. Већина нас је време потрошила уживајући у дивном погледу на језеро. Убрзо је уследио и ручак после кога смо обишли дворец Дунђерски, чули причу о овој породици и разгледали њихово велико имање. То је била наша последња дестинација.

Све ове тренутке забележили смо мобилним телефонима, правећи неке од најдражих слика. Промукли, исцрпљени, али пуни задовољства, стигли смо кући и одмах заспали.

Можда вам се сада чини да је ова школа затвор, да не желите да идете у њу, али верујте ми, када закорачите на последњи степеник, на тај осми степеник, биће вам жао што сте тако мислили. Свако од вас имаће жељу да се врати за који степеник уназад, али неће моћи. Проведите своје школске дане најбоље што можете и будите увек насмејани и срећни када видите своје другаре из одељења. Градите успомене са њима.

Ово је само део, који смо ми поделили са вама, са наше последње екскурзије. Очекујемо да и ви следеће године, или за коју годину, поделите са нама још лепше и боље тренутке.

Јана Радисављевић VIII/3

ГОСТОВАЊЕ НАШИХ УЧЕНИКА НА РТС-у

Наши ученици гостовали су у емисији „Плава птица“

Чланови ритмичке секције наше школе веома су активни, радо долазе и увек су пуни идеја за нове кореографије. Руководиоци секције су учитељице Драгана Донић и Тамара Арсић. Бројни ученици од 2. до 4. разреда учествују у раду секције. Своје умеће деца показују на школским приредбама које се често одржавају у нашој школи.

Једна група коју чине ученице Ања Траиловић, Марта Михајловић, Сузана Јанићијевић, Андријана Лукић, Катица Лукић, Ана Крстић и Софија Димитријевић, била је на снимању дечје емисије „Плава птица“ на РТС-у у Београду.

Девојчице су биле лепо дочекане, одушевљене студиом, начином снимања и сусретом са познатим личностима. Дружиле су се са водитељима емисије Борком и Османом. Успешно су извеле своју тачку што се видело на снимку и на најбољи начин представиле ритмичку секцију и нашу школу.

Иначе, ове ученице представљају чирлидерсице (навијачице) у нашој школи. Учешће у овој емисији, дивни утисци и сусрети, дају нову снагу и полет секцији да своје умеће и убудуће показују.

У другом делу емисије, наш ученик Огњен Николић успешно је извео атрактивне огледе “дух из боце” и “новац који не гори”.

Драгана Донић, професор разредне наставе

Хуманитарна акција за Немању

Основна школа „Свети Сава“ приредила је 5. новембра хуманитарну приредбу коју су организовали наставници страних језика.

Приредба се одржала у 18 часова у Центру за културу „Масука“ у којој су учествовали ученици од 1. до 8. разреда.

Ученици су се публици представили скечевима, рециталима и плесним тачкама, а учествовале су и групе певача које су изводиле популарне нумере на енглеском и немачком језику.

Сав прикупљен новац намењен је нашем суграђанину Немањи Ивановићу за лечење у Немачкој.

Анђела Пејић VI/3

Насиље над женама

У Економско-угоститељској школи 25. новембра одржана су предавања чија је тема борба против насиља над женама. Своја искуства жене су поделиле у јавности, желећи да помогну другим женама које трпе породично насиље, или пак упозоре на разне исходе уколико не буду јаке, храбре и одлучне. Порука свих жена које су преживеле насиље у породици је: "Не трпи! Не ћути! Пријави!" Програм је обухватао и едукацију о борилачким вештинама које се могу употребити у самоодбрани. Ученици смера техничар за обезбеђење, извели су у школској сали неколико техника које ће помоћи приликом одбране. Овај пројекат је од великог значаја, јер свом женском роду поручује да имају свој став и мишљење, не трпе никакав вид насиља и да се обрате у случају истог.

Ана Јовановић VIII/4

ШТА БИ БИЛО ДА НИЈЕ БИЛО

Посета сајму књига

Ученици и наставници наше школе су 29. октобра ове године посетили Међународни београдски сајам књига. Ове године обележен је јубилеј - шест деценија од оснивања. Сајам је трајао од 25. октобра до 1. новембра. Почасни гост овогодишњег сајма била је Русија. Најзаступљеније домаће издавачке куће су биле „Вулкан“, „Лагуна“, „Геопоетика“ и „Архипелаг“, а од страних поменућемо шпанску „Acantilado“ из Барселоне којој је додељена награда „Доситеј Обрадовић“.

Сајам књига јесте прилика да се обогати кућна библиотека, а томе у прилог иду и повољније цене него у књижарама, тако да је већина нас отишла кући са бар по једном књигом у рукама.

У повратку смо радознано завиривали једни другима у кесе и закључили да је ту било свачега: од дечјих и љубавних романа, до научне фантастике, историје и филозофије. Након сајма, обишли смо тржни центар „Ушће“, а увече смо у Пан театру одгледали представу „Колико имате година?“

Милица Илић VIII/1

НАШИ УСПЕШНИ СПОРТИСТИ

Наша школа се свакако може похвалити великим бројем ученика који постижу изванредне резултате у спорту. Један од њих је и Лазар Илић, ученик осмог разреда, који тренира карате већ осам година и носилац је црног појаса. До сада је освојио преко сто медаља на државним и међународним такмичењима. Прошле године заузео је 6. место на Светском купу које је одржано у Умагу, државни је првак за 2014/2015. годину, освојио је 3. место на Балканском првенству у Херцег Новом, проглашен је за најбољег младог спортисту на територији општине Велика Плана 2012, 2013. и 2014. године. Члан је карате репрезентације Србије. Честитамо му на досадашњим успесима и желимо много среће у будућности.

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ У СТОНОМ ТЕНИСУ

Окружно такмичење у стоном тенису одржано је 21. октобра 2015. Домаћин овог такмичења била је ОШ „Јован Јовановић Змај“ у Смедереву. Наша школа имала је своје представнике у мушкој и женској конкуренцији, како у екипном тако и у појединачном такмичењу.

Мушка екипа освојила је прво место и пласирала се на државно првенство које ће се у мају 2016. одржати у Врању. У појединачном такмичењу победио је ученик Ђорђе Павловић и освојио златну медаљу.

Када је женска конкуренција у питању, девојчице су екипно освојиле друго место, док је у појединачном такмичењу ученица наше школе Сташа Златановић, заузела друго место и освојила сребрну медаљу.

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА УЧЕНИКА

Одржане радионице у оквиру професионалне оријентације ученика

Када ученици дођу у осми разред, често се осећају као да су на прекретници, збуњени су, чини им се као да их занима већина занимања или пак ниједно, нису сигурни да ли задовољавају све потребне критеријуме за упис у жељену школу итд. Ово су све „нормалне“ појаве кроз које пролази већина ученика. Зато им се кроз професионалну оријентацију помаже да сами спознају своје квалитете, таленте, интересовања и могућности.

На часовима одељењске заједнице у осмом разреду одржане су три радионице такође у оквиру професионалне оријентације ученика. Кроз ове радионице, ученици су имали прилику да сами процењују своје вредности и врлине, да се упознају са особеностима различитих делатности тј. да утврде које области рада су им најзанимљивије и најпривлачније.

Професори прве приватне Средње медицинске школе „Милутин Миланковић“ из Јагодине одржали су презентацију 17. децембра у нашој школи. Презентацији су присуствовали ученици осмог разреда који су имали прилику да се информишу о постојећим смеровима у овој школи, али и да чују нешто о историјату и самој политици школе. Ова презентација је одржана у оквиру професионалне оријентације ученика.

Ученици осмог разреда су са својим одељењским старешинама посетили Сајам предузетништва који се одржао 23. децембра у Техничкој школи. Тамо су имали прилику да одгледају презентације ученика те школе који су представили своје фирме. Такође су обишли школу и упознали се са одређеним смеровима као што су: фризер, машински техничар, аутомеханичар итд.

ЛИКОВНИ РАДОВИ

Верица Бузовић и Ана Нешић

Емилија Митић

Анастасија Грковић

Теодора Марисављевић

Петра Стојиловић

Николина Миловановић

Теодора Живковић
и Ана Чичић

ЛИКОВНИ РАДОВИ

Антонијевић Катарина

Емилија Лајшић

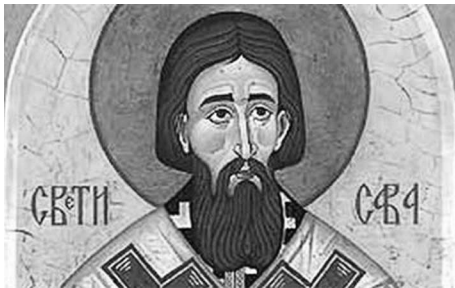
Марија Панов

Мина Радић

СВЕТИ САВА - ЖИВОТ И ДЕЛО

По народном предању, у долини Дежеве 1174. године, родио се Растко Немањић, најмлађи син Стефана Немање и његове супруге Ане.

Када је Растко напунио 16 година, Стефан Немања му је поверио на управу хумску област (Хум или Захумље). Та управа није била само почасна титула већ је представљала практичну школу државног управљања.

Већ 1191. године Растко је кришом отишао на Свету гору где се спријатељио са монасима руског манастира Светог Пантелејмона. Упркос различитим мишљењима, највероватније је да се Растко замонашио у грчком манастиру Ватопеду и добио монашко име Сава.

После смене на престолу, Стефан Немања проводи годину и по дана у Студеници где се замонашио и као отац Симеон одлази код Саве у Ватопед.

Почетком 1198. године Сава је у Цариграду добио сагласност цара Алексија III Анђела и документ којим му је дозволио обнову запустелог манастира Хиландариона. Манастир је брзо обновљен. Симеон је у Хиландару живео само осам месеци и умро је 13. фебруара 1199. године, а Сава је наставио да ради на организовању Хиландара. Саставио је правила по којима ће се владати калуђери, позната под именом Хиландарски типик и учествовао у изради ктиторске повеље свога оца - Ктиторска повеља Симеона Немање. У Светој гори Сава је написао и житије свог оца, преподобног Симеона.

Грађански рат између великог жупана Стефана Немањића и његовог старијег брата Вукана, сигурно је узнемиравао Саву. Са Симеоновим моштима Сава је дошао у зиму 1206/07. године и измирио браћу. Почетком 1207. године Немањина три сина сахранила су посмртне остатке свог оца у гробницу манастира Студенице.

Недуго затим, Сава је постављен за игумана Студенице. Тада је отпочео и Савин ктиторски рад. Под његовим руководством је живописана Богородичина црква у Студеници, а у околини Студенице, у селу Савову, Сава је основао тзв. Савине испоснице. Након Студенице, заједно са братом Стефаном, уследило је подизање манастира Жиче. Учествовао је и у подизању Милешеве. За време свог боравка у Студеници, Сава је поред службе написао и опширно Симеоново житије које представља истакнуто дело српске средњовековне књижевности.

Велики жупан Стефан је 1217. од папе затражио краљевску круну. Папа Хонорије III послао је свог легата са круном којом је Стефан крунисан. Свега неколико година након што је његов брат добио круну из Рима, Сава је отишао у Nikeју где је био хиротонисан за првог српског архиепископа. Сложене политичке околности на Балкану почетком 13. века, а исто тако сложена црквена ситуација у Србији биле су позадина мисије Саве Немањића у Nikeји. Резултат мисије била је аутокефалност Српске цркве добијена од цара Теодора I Ласкариса и патријарха Манојла I Сарантена. Сада Сава Српску архиепископију организује у десет епископија са седиштем у Жичи (која је била једанаеста епархија). Организовање архиепископије пратило је и издавање низа правних аката - Хрисовуља светог Саве и брата му Стефана. Аутокефалност Српске цркве су још за Савина живота признали поглавари других православних цркава.

Као игуман најзначајнијег манастира у Србији, Сава је у Студеници израдио два правна акта - Студенички типик, и вероватно допуну Немањиној ктиторској повељи са одредбама о економској организацији манастира (касније познат као Закон светог Симеона и светог Саве). Такође, морао је да се укључи и у државничке послове. По упуствима брата Стефана учествовао је у два дипломатска мисијама. Стефан Првовенчани је умро 1228. године, а Стефановог наследника Радослава у Жичи је крунисао архиепископ Сава.

Након тога, 1229. године, Сава креће у своју прву мисију. Период од његовог повратка из Свете земље до силаска са архиепископског престола био је изузетно буран у српској политици. Радослав је свргнут, а на његово место је доведен његов млађи брат Владислав. Сава је био благонаклон према обојици синоваца. Владислава је крунисао, а са Радославом се зближио после његовог повратка из прогонства које је провео у једном манастиру.

Сава је био српски архиепископ до 1234. године када се на сабору у Жичи захвалио на положају и одредио за наследника свог ученика Арсенија. Потом се упутио на друго ходочашће у Свету земљу. Крајем 1235. или почетком 1236. стигао је у Трново. У Трнову је умро 14. (27.) јануара 1236. године. Сахрањен је у цркви Четрдесет мученика. Краљ Владислав, бугарски зет, следеће године је пренео његове мошти у манастир Милешеву. Савине мошти Турци су 1594. године однели из Милешеве на Врачар где су их спалили.

Свети Сава се сматра зачетником осамостаљене српске књижевности. Однос Светог Саве према књизи и књижевном стваралаштву може да се види и у његовим манастирским типцима где је читању књига и библиотеци дато важно место. Прва Савина дела су по својој природи црквеноправна, некњижевна (Карејски и Хиландарски типик). Књижевних елемената у себи има Савино писмо игуману Спиродину, које је једино сачувано Савино писмо, послато са једног од Савиних путовања у Свету земљу (вероватно са другог).

Књижевни дар Сава је показао тек у својим песничким делима. Опширно Житије светог Симеона писано је као ктиторско житије оснивача Студенице по свим правилима овога жанра. Своје књижевно стваралаштво Сава је наставио пишући Службу светом Симеону. Ова дела означавају почетак српског песништва и низа текстова којима је успостављан култ светородне династије Немањића.

НАГРАЂЕНИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

ДЕКИНА РАКИЈА

(прва награда)

Сваког дана до увече,
 Мој дека ракију пече.
 Од ракије љуте ове,
 Помешала јесен боје.
 Кукуруз је плаве боје,
 па се чуде очи моје.
 Црвена је дуња свака,
 па се чуди моја бака.
 Купус розе, жути зека,
 чуди се и моја сека.
 Љубичасто лишће пада,
 а трава је бела сада.
 Наредила баба деди
 да сав овај хаос среди.
 Уплаши се дека мој,
 па ракији рече: „Стој!“
 Жут кукуруз, сиви зека
 сад мој дека пије млека.

Дуња Лукић V/3

ВЕТАР

(друга награда)

Корак по корак, нога пред ногу, шеташ пустим улицама. Загледаш жуто лишће, оголело дрвеће. Певушиш заједно са распеваним птицама. И док те јак ветар оштро шамара, питаш се, да ли је правилно тући људе? Али он туче само особе као ти, тврдоглаве, које се по највећој хладноћи шетају. Хладна пошта ти стиже на врата твога топлога срца, да те обавести да је јесен стигла. Та иста пошта те упозорава да се вратиш у свој топли дом, јер ветар дува све јаче и јаче. И даље си тврдоглава? Прехладићеш се! Досадан ветар је почео да те јури као разбеснели пас. Ветар лаје на тебе све хладније! Пун је мржње, коју цеш осетити ако наставиш да се дружиш са њим! Седаш на клупу, седа он поред тебе. Осећаш страх. Почине да ти шапуће успомене, сећања. И не само то, кроз главу ти пролазе празне мисли. Ветар те наводи да заплачеш, сузе ти очи. Питаш се, шта фали твојој фризури па је ветар квари, разноси лишће по коси? Чујеш како ветар прави непријатан звук, шушти лишће. Тргнула си се! Скочила! Скрнула мисли. Осетила си хладан ударац у лице! Неко те је пипнуо по носу, па се спушта ка врату. Хвата те језа. Он пролази проз цело тело. Неко ти баца трње у очи, које се лепи за твоје трепавице, неко те напада. Тај неко је ветар. Устајеш са клупе, крећеш кући. Док ветар успорава твоје кретање, примећујеш да у исто време додирује сваки комад твоје одеће на твојем телу. Раस्ताјеш се са пријатељем. Он креће на своју, а ти на своју страну. Обећаваш себи да се више никада нећеш руковати са ветром. Сада знаш да, када ветар долази у твој град, не излази да се рукујеш са њим, није добар пријатељ.

Милица Девић VII/2

ИСПОВЕСТ ШКОЛСКЕ КЛУПЕ

(трећа награда)

Резбарили су ме, шестаром пробадали, а нису ни знали да ми наносе бол. Била сам спремна на формуле, задатке, тешке термине и све што је представљало камен спотицања на контролним задацима. Чувала сам пријатељство између другара. Започињале су ту и прве љубави. Сећам се једног дечака који је стално вукао девојчицу за кикице. Није ни слутила да се заљубио у њу. У школској радионици је била моја прва операција. Плавокоси дечак ме шутнуо из све снаге и тако ми сломио кост. Провела сам неколико година у радионици. Стално сам се молила да ме врате у исто одељење. Успело је! Само што сам ја провела толико дуго времена у радионици па је моја генерација отишла у виши разред. То ме није спречавало да се зближим са новим ђацима који се били спремни да деле своје најдубље тајне са мном. Тако сам ја сваке године мењала генерације, када је дошао и тај дан - моја пензија! Бацили су ме у прашњаву школску оставу. Тамо сам упознала другарице пензионерке. Стално смо причале и хвалиле се нашим малим другарима. Тврдила сам да су моје генерације биле најјаче и најбоље. Тако је почело ново поглавље у мом животу...

Анастасија Коларевић VI/2

КРАЈ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА

Дан примирја у Првом светском рату

Дан примирја у Првом светском рату се обележава у знак сећања на склапање примирја 11. новембра 1918. године, који су потписали представници Антанте и царске Немачке у железничком вагону у Компјењу, у Француској. Под различитим називима се овај дан обележава у Француској, Белгији, Великој Британији, земљама Комонвелта, САД итд.

Подсетимо се да је у Првом светском рату погинуло најмање 15 милиона људи, а још толико је умрло од болести и глади. Србија је изгубила око 400.000 војника и 640.000 цивила.

Као ликовно решење које се код нас носи у седмици пре Дана примирја као и на сам дан празника, прихваћен је цвет Наталијина рамонда. Наталијина рамонда је, заправо, цвет који и ако се осуши, може поново да оживи када се залије. Зато га и зову „цвет феникс“ и зато је изабран да симболише васкрс српске војске и државе у Првом светском рату.

Милица Илић VIII/1

ДАН ЉУДСКИХ ПРАВА

10. децембра у свету се обележава Дан људских права

"Сви људи рођени су слободни, са једнаким достојанством и правима", каже први члан Опште повеље о људским правима. Она су загарантована, неутуђива и регулисана низом међународних докумената. Општа декларација Уједињених нација о људским правима проглашена је 10. децембра 1948. године, због чега се овај датум обележава као Међународни дан људских права.

Имам право на слободу да мислим, пишем, сањам, да желим, да кажем шта ме мучи без осуђивања. Имам право да волим кога хоћу и да одаберем кога нећу. Имам право да моје право буде остварено докле год некога не угрожава. Имам право да будем дете. Имам право да кажем "НЕ".

Имам право да се не дружим са свима. Имам право да волим. Имам право да поштујем себе, понекад да застанем и да престанем да удовољавам свима, па и да радим ствари које чине срећним мене, а не друге. Имам право на сигурност. Имам право на МИР. Имам право да се понекад осетим слабо, без обзира на то да ли ће некоме то одговорати, да ли ће ме неко осуђивати. Имам право да живим у свету без рата. Имам право да се супротставим неправди и право на живот без дискриминације. Имам право да негујем и штитим живот у свим његовим облицима. Имам право да будем другачији. Имам право да тражим поштовање и да будем поштован!

Живимо у времену у којем нас стално нападају са разних страна говорећи нам о томе која су наша права. Наводе нам право на слободу мишљења, право да бирамо и да будемо бирани. У пракси је већ доста тога другачије. Људи често имају предрасуде према мањинама и већина увек врши притисак. Причају нам да имамо право да се образујемо, а уместо едукативног програма имамо Фарму, Парове, Великог брата, Пинкове и Грандове звезде и звездице. Рођени смо као слободна бића, такви треба и да останемо.

Имам право на праву љубав. Имам право да не ћутим и не трпим разне облике насиља. Имам право да не желим да осећам страх од других људи. Имам право да не желим да неко истражи свој бес на мени. Имам право да сам одаберем шта је добро за мене, а не да ми друштво или неке друге особе наметну то. Имам право да имам исту слободу као моји вршњаци и да моји вршњаци имају исту слободу као ја! Имам право да легнем да спавам кад желим уколико не узнемиравам особе у свом окружењу. Имам право да кажем не када проценим да је то у реду. Имам право да ИМАМ своје право!

Андреј Златков VII/4

Један пакетић - много љубави

Наша школа је у сарадњи са Црвеним крстом организовала прикупљање играчака и слаткиша како би се направили новогодишњи пакетићи за децу без родитељског старања, децу која су социјално угрожена или су корисници Народне кухиње. Прикупљање је трајало од 16. новембра до 25. децембра, а овом позиву одазвао се велики број ученика који су учинили да ова акција буде успешна. Циљ оваквих акција јесте да се међу децом развија осећај солидарности, хуманости и емпатије.

ПЕЈЗАЖ - МОЈА ГЛАВНА ИНСПИРАЦИЈА

Интервју са Живославом Јовановићем, ликовним педагогом

Када сте приметили да Вас занима сликање?

У петом разреду основне школе мој наставник је приметио да имам дара за сликарство. Неке моје радове је слао на конкурсе, тако да је један од њих био изложен чак у Индији . Тада сам схватио да ме сликање испуњава.

Да ли сте успешни и у откривању талента код ученика?

Многи кажу да јесам и вероватно да је тако, јер у овом дугом периоду од 40 година, имам иза себе много талената. Око 40, можда и 50 ученика кренули су овим путем. Остварили су се у овом позиву не само код нас већ и у иностранству, па верујем да умет да препознам талентованог ученика. Имали смо и школу у Дому омладине у којој је најмање 20 ученика касније уписало уметничке школе. Неки су завршили факултете и предају сликарство, неки се баве овим послом којим се ја и дан - данас бавим.

Која је Ваша омиљена техника у сликарству?

Тешко је одговорити на то питање, јер се ја бавим свим могућим ликовним техникама. Експериментишем, бавим се уљем и акварелом, колажима, јер то је задатак једног ликовног педагога - да се опроба у свим школским техникама и да све савлада, па чак и неке графичке технике да би могао знање да пренесе на ђаке.

Шта Вас највише инспирише?

Главна моја инспирација је пејзаж. Онако како га ја видим и како га доживљавам. Све што се налази око мене, уређено је на тој површини платна или папира и то у ствари представља неки футуристички приказ.

Које су најзаступљеније боје у Вашој палети?

То је плава боја са којом је често повезана и зелена и за мене је то неки вид пространства. Један наш познати ликовни критичар рекао је да начин на који употребљавам плаву боју, одаје утисак да се ради о неком сликару са Медитерана.

Добили сте много награда за досадашњи рад. Шта оне за Вас значе?

Награда је увек подстрек за даљи рад и признање за то што је човек до тад урадио. Било је пуно награда. Преко 280 дечјих и преко 40 мојих за колекције радова од којих је за мене најзначајнија награда Друштва ликовних педагога Србије.

Да ли бисте могли да наведете најзначајније награде које су Ваши ученици добијали?

Било је доста таквих ученика. Неки од њих су: Марија Славнић (VIII) која је освојила златну медаљу У Чангаду у Кини 1997. године; затим Магдалена Павловић (VI, VII) која је у Словенији освојила награду Сребрни коњ 1999. и 2000. године; Јована Протић (V) на конкурс „Радост Европе“ освојила је бронзану медаљу 2008. године; Коста Станојловић (VII) у Торуну у Пољској је освојио бронзану медаљу 2008. године; Владислава Савић (VII) у Јужној Кореји на тему „Обичаји, мој завичај, моја земља“, освојила је бронзану медаљу 2008. године; Јана Маринковић (VI, VII) на конкурс „Радост Европе“, освојила је сребрну медаљу 2012. и 2013. године.

Емилија Митић VII/4

НЕ УЛАЗИТЕ У СВЕТ ГЛУМЕ АКО САМО ЖЕЛИТЕ ДА БУДЕТЕ ПОЗНАТИ

Интервју са Иваном Вучковићем, глумцем

Дарија: Испричајте нам нешто о свом детињству. Које су Вам биле омиљене игре и спортови?

Иван: Моје детињство се разликовало од детињства данашње деце. Као деца, доста времена смо проводили на игралиштима, у парковима, играјући се познатих игара, али смо, такође, и сами смишљали разне игре. Волели смо да се играмо ратника, често смо играли кликере и „између две ватре“. Волео сам да возим бицикл и да играм карте. Када

су спортови у питању, волео сам кошарку и карате.

Дарија: Да ли је глума била Ваше првобитно занимање или сте се бавили нечим другим?

Иван: Мој глумачки пут био је врло трновит и тежак. Бавио сам се разним пословима док нисам почео да се озбиљно и професионално бавим глумом.

Дарија: Шта Вас је привукло бављењу глумом и ко Вам је био инспирација?

Иван: Могућност да будете неко други, стално да истражујете, да научите разне вештине и да при том стално радите на свом језику, говору, дисању. То су вероватно главни мотиви бављења глумом. У почетку, моја велика инспирација је био мој ујак, Јова Илић, један од највећих и најбољих плаћанских глумаца.

Дарија: Наведите нам своју прву улогу и своју најзначајнију улогу.

Иван: Сигурно, најзначајније улоге у мојој каријери су Карађорђе („Црна зора“), поп Ђорђе („Село гори, а баба се чешља“) и мајор Миодраг Палошевић („Равна гора“). Моја прва улога је била у шестом разреду основне школе у представи „Видимо се на ћошку“ у којој сам глумио лик Шипете.

Дарија: У ком филму или серији сте остварили свој највећи успех?

Иван: Сигурно је то била улога попа Ђорђа у серији „Село гори, а баба се чешља“. Тада је била, као и данас, најгледанија серија у Србији. То је серија која је окупила највеће глумце ове земље и ући у такву једну серију, било је за мене нешто равно сензацији. Улога је била епизодна, али врло заступљена по минутажу и од великог значаја, тако да је та улога, како неки воле да кажу, „за сва времена“.

Дарија: Да ли можете да нам кажете неколико имена глумаца са којима сте глумили и у којим серијама или филмовима?

Иван: Драган Николић и Петар Краљ у филму „Црна зора“, Милорад Мандић-Манда, Ненад Окановић, Радош Бајић и други у серији „Село гори, а баба се чешља“, Небојша Глоговац, Ненад Јездичић у серији „Равна гора“, Војин Ђетковић, Марко Живић у „Мојсињској гори“ и други.

Дарија: Која је Ваша најдража улога и зашто баш она?

Иван: Улога Карађорђа ми је омогућила комуникацију са многим људима, без које не можете много да урадите. Улога попа Ђорђа ми је отворила велика врата света глуме.

Дарија: Да ли имате неки савет за будуће глумце?

Иван: Немојте улазити у свет глуме ако желите да будете познати, то није добар мотив бављења глумом.

Дарија: Иване, хвала на овим дивним одговорима и саветима.

Иван: Хвала и теби што си ме позвала да одговарам на твоја питања.

СУСРЕТ РАЗНОБОЈНИХ ЖЕЉА

Буди птица буди река
Буди поток што у гори гргољи
Буди наслов песме што избија
Само немој земља мрачна и далека

Буди разбој и ткање на њему
Судар разнобојних жеља
Играј фудбал и кошарку
Понекад пукни од весеља

Буди игра шарена лопта
Везен шал и торба лака
Загрљај топли и сусрет неизбежан
Веселе девојнице и дечака

Носи жељу искрену и меку
Поруку срца и ума што те води
Понекад поглед пренежан
У светлости благој што годи

Буди облак снени испод неба
Путоказ знани у свету што корача
Буди књига с корицама од злата
Учен човек што људима треба

Буди дете пролећа и лета
Што буди најсветлије зоре
Април и мај кад процвета
Буди наше најлепше море

Блажо Стевановић, професор српског језика

ДУШКУ У ЧАСТ

„Родитељи, туците своју децу, чим приметите да личе на вас.“ Ово је само један од чувених афоризама Душка Радовића којима је годинама будио грађане Србије у својој радио-емисији „Београде, добро јутро“.

Душко Радовић је рођен у Нишу 29. новембра 1922. године. Отац му је био железничар. Иако је био врло строг, Душко га је обожавао и своју прву песму, коју је написао са девет година, посветио је баш њему. Мајка је била, како он каже, пуна љубави и нежности. Био је треће од четворо деце у породици.

Породица Радовић се 1928. године преселила у Суботицу. Душко је тамо завршио основну школу и гимназију. Од 1938. године живео је у Београду и студирао филозофију.

После студија радио је на разним местима. Био је књижевник, дечји писац, уредник дечјих емисија радија и телевизије, дечјих часописа и ТВ серија. Писао је песме, приче, афоризме, сценарије. Књиге су му превођене на многе језике. Песме су му хитови које изводи дечји хор „Колибри“. Био је велики навијач Партизана и обожавао је фудбали. Деци је поручивао: „Децо, пазите како се понашате на југу, нисте у школи“. Добитник је многих награда као што су „Невен“, награде Стеријиног позорја, награде Змајевих дечјих игара, као и дипломе Ханс Кристијан Андерсен за дечју књижевност. Многи сматрају да је био велики писац. Из његове духовитости зрачио је заразни оптимизам. Говорио је: „Пре него што кренете да тражите срећу, проверите, можда сте већ срећни. Срећа је мала, обична и неупадљива и многи не умеју да је виде“. Свима су нам позната његова дела као што су: „Поштована децо“, „Смешне речи“, „Татин музичар“, „Страшни лав“, „Плави зец“.

Године 1983. одлази у пензију коју је, како је говорио, схватио као неку врсту повратка у детињство. Непосредно пред одлазак је рекао: „Ипак је било занимљиво радити и видети све то. А жао ми је оних који нису рођени и нису видели све то“.

Умро је у Београду 16. августа 1984. године. За собом нам је оставио много порука и порука којима нам помаже да разумемо свет у коме живимо. У његову част у Београду годинама се одржава атлетска трка „Сећање на Душка Радовића“, док луткарско позориште у Београду такође носи његово име.

„Част ђаку“, говорио је Душко Радовић, а сви ми, који некад и не знајући цитирамо његове речи, могли бисмо да понекад укажемо част Душку!

Лана Перић VI/1

Осам ствари које нисте знали о Душку Радовићу

Крио се иза имена Рајка Токић

Прву песму објавио је под псеудонимом потписавши се се као Рајка Токић. Своје име није изабрао из почетничког страха, док је женским именом хтео заинтриговати члана редакције Бранка Ћопића, познатог по наклоњености женама, а све у намери да добије посао. Успео је, али само зато што му је песма била добра.

Склањали су му се с пута кад улази у студио

Бранислав Милутинов, дугогодишњи водитељ „Студија Б“, каже да је постојала посебна процедура када се приближавао Душков термин у 7:15. У 7:10 студио је морао да буде празан, сто чист, а на њему само микрофон. У 7:13 Душко је улазио из своје собе са огромним слушалицама. У тим тренуцима није волео никога поред себе.

Скупљао је ситниш и давао пријатељима

Ситан метални новац чувао је по пластичним флашама. Једном свом дугогодишњем пријатељу, који је дошао код њега у посету са девојком, дао је новац уз речи: „Ви сте млади, вама треба пара да идете у биоскоп, да купите чоколаду“. Када су избројали новац, испоставило се да је ту било много пара. Частито је тако и друге пријатеље и колеге.

Смислио је слоган „За генерацију која расте“

Чувени слоган: „Еурокрем – за генерацију која расте“ његово је дело

Бранислави Милунов није дозвољавао да се фарба

Бранислава је била његова сарадница у „Студију Б“. Он се према њој односио заштитнички, очински. Она је желела да се офарба, он јој то није допуштао, него јој је рекао: „Ти имаш једног тату у Вршцу, а ја ћу да будем твој тата у Студију Б“.

Заплакао је због „Волимо те, чика Душко“

За време снимања дечјег новогодишњег програма био је врло нерасположен. Како би га орасположио, Петар Марш позвао је децу да му скандирају „Волимо те, чика Душко“. Када је из 5000 дечјих грла Пиониром загрмело „Волимо те, чика Душко“, био је толико згранут да је почео да плаче. Петру је касније рекао: „Пецо, немој то више да ми радиш. Могао сам да цркнем на лицу места.“

Ражалостио се над судбином крива

Био је преосетљив. Једном је са својим пријатељем био у посети фарми крива у ПКБ-у. Када је видео да су криве уморне и да не могу да се крећу, рекао је: „Хајдемо одавде. Ово не могу да гледам. Никад више нећу ући ни на једну фарму.“

Политичари су му скратили живот

Душко каже да су му политичари скратили живот зато што су га прекидали у његовим мислима.

Бојана Божиновић VII/4

ЧУДНЕ И ЗАНИМЉИВЕ ЧИЊЕНИЦЕ

Индијанци су имена деци давали по ономе што прво виде када изађу напоље. Тако су имали “Бика Који Сједи” и “Текућу Воду”

Човек удахне и издахне просечно 50 милиона пута годишње

Месеци који почињу са недељом увек имају петак 13.

Рођени сте са 300 костију, а када одрастете тај број се смањи на 206

Просечна оловка може нацртати линију дугу 45 километара или написати 50 000 речи

Једна четвртина ваших костију се налази у стопалима

Просечна особа потроши 2 седмице свог живота чекајући на семафору

Процењује се да ће до 2080. године број људи на Земљи порастати на 14 милијарди

Највећа снежна пахуљица икад забележена је била широка око 38 центиметара

Врх бича се креће толико брзо да пробије звучни зид Кока-Кола би била зелена да нису додаване вештачке боје

Људска бутна кост је јача од бетона

Немогуће је кинути са отвореним очима

У Небрасци (САД) незаконито је подригивање у цркви Земља је једина планета која није добила име по неком Богу

Најстарија жвакаћа гума је старија од 9 000 година

Научници су пратили лептире и закључили да неки путују и до 5000 километара

Гусеница поједе 86 000 пута већу тежину од своје у 56 дана

Да произведе један килограм меда, пчела мора обићи 2 милиона цветова

Колонија од 500 слепих мишева може појести 250 000 инсеката по сату

Слон је једини сисар који не може скочити

ВИЦЕВИ

Професор: Перице, прочитао сам твој састав о мајци и он је потпуно исти као састав твог старијег брата прошле године.

Перица: Наравно, професоре, ми имамо исту мајку!

Тркају се два магарца и један каже: Ко задњи-магарац!

Пита наставник ђака:

- Шта је било после Наполеонове смрти?

- Сахрана!

- А да дођеш у августу да му дамо 40 дана?

ЈЕЗИЧКЕ НЕДОУМИЦЕ

Неправилно

Багминтон
Бакцил
Бицикла, бицикло
Бријам се
Глумети, глумео, глумела
Еуро
Извинити се (у значењу: упутити извињење)
Лабараторија
Пречас, предчас
Оделење
Сумљам
Свецки
Чак штавише
Инекција
Кљешта

Правилно

Бадминтон
Бацил
Бицикл
Бријем се
Глумити, глумио, глумила
Евро
Извинити се (у значењу: упутити извињење)
Лабараторија
Претчас
Одељење
Сумњам
Светски
Штавише (или чак)
Инјекција
Клешта

ШКОЛСКА ЖУРКА

У петак 30. октобра, одржана је школска журка у организацији ученика седмог и осмог разреда у горњем холу наше школе. Почетак је био заказан за 20 часова, а журка је трајала до 22 часа. Улазница је коштала 100 динара, а ученици који су желели могли су се маскирати поводом Ноћи вештица. Ди џеј је пуштао разноврсну, гласну музику. Певали смо, играли и уживали. Хол је био веома лепо сређен, украшен, а разнобојна светла су треперела током целе журке. Организован је и избор за најбољу маску на ком су победничко место поделиле Сања Јеремић, ученица VIII/2 која је носила свима добро познату маску из филма „Врисак“ и Ленка Чолић, ученица VII/3 која је носила маску Грдане. Победнице су добиле по чоколаду. Може се рећи да смо се лепо провели и зато се захваљујемо организаторима што су нам улепшали петак.

Ема Тодоровић VIII/3

